

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ ΤΗΣ Α.Θ.Μ. ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΝ ΣΥΛΛΕΙΤΟΥΡΓΟΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΟΝ ΤΑΦΟΝ.

Ἁγία Πόλις Ἱερουσαλήμ, τῇ 11ῃ Νοεμβρίου 2012.

**“Μακαριώτατε Πατριάρχα Μόσχας καί πασῶν τῶν Ρωσιῶν καί
ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ καί συλλειτουργέ κ.κ. Κύριλλε,**

Τό μυστήριον τῆς σωτηρίας τοῦ ἀνθρώπου μυστικῶς ἀποκαλυφθέν εἰς Ναζαρέτ διὰ τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καί Μαρίας τῆς Παρθένου ἐνανθρωπήσεως τοῦ Μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, σωματικῶς φανερωθέν τοῖς ἀνθρώποις εἰς Βηθλεέμ διὰ τῆς κατὰ σάρκα γεννήσεως Αὐτοῦ ἐπὶ Καίσαρος Ὁκταβιανοῦ Αὐγούστου, ἐτελειώθη διὰ τῆς Σταυρώσεως καί Ἀναστάσεως Αὐτοῦ ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου ἐν τῷ ἀγίῳ τόπῳ τούτῳ, τὴν δασιλὴν χάριν τοῦ ὁποίου ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ ἐν εὐλαβείᾳ καί εὐχαριστίᾳ ἀπολαμβάνομεν .

Ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου τῆς λυτρωτικῆς σταυρικῆς θυσίας καί τῆς τριημέρου ἐκ νεκρῶν Ἀναστάσεως τοῦ θεανθρώπου καί τῆς παγγενοῦς συναναστάσεως τοῦ Ἀδάμ, μετὰ πάροδον χρόνων, ὅτε πλέον οἱ δώδεκα θεοφόροι Ἀπόστολοι τοῦ ἐν δόξῃ ἀναληφθέντος εἰς οὐρανοῦς, ἐν δυνάμει ἐπιφοιτήσεως Πνεύματος Ἁγίου, εἶχον σαγηνεύσει καί ζωγρήσει τὴν Οἰκουμένην, «ὁ ἐν βασιλεῦσι ἀπόστολος τοῦ Κυρίου Μέγας αὐτοκράτωρ Ἅγιος Κωνσταντῖνος», ἡ μήτηρ αὐτοῦ Ἁγία Ἑλένη καί ὁ Ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων Ἅγιος Μακάριος, ἀνήγειραν τό σέμνωμα τοῦτο τῆς χριστιανικῆς ἡμῶν πίστεως, τόν Πανίερον τοῦτον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, «ὁ ὁποῖος συναγωνίζεται εἰς τὴν ὠραιότητα τὴν εὐπρέπειαν τοῦ ἄνω στερεώματος» καί ὁ ὁποῖος ἐν τοῖς Ἐγκαινίοις αὐτοῦ ἠὺλογήθη, ὅπως ὑψωθῇ ἐν αὐτῷ ὁ ἐν αὐτῷ ἀνευρεθεὶς ζωοποιός τοῦ Κυρίου Σταυρός.

Ἐκτοτε διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀναρίθμητοι ἐτελέσθησαν ἱεραὶ ἀκολουθίαι καί ἀναρίθμητοι προσηνέχθησαν ἀναίμακτοι θυσίαι ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ καί τοῦ Παναγίου Τάφου. Ἑκατομμύρια εὐλαβεῖς προσκυνηταὶ ἐκ δυσμῶν καί βορρᾶ καί θαλάσσης καί ἕως προσελθόντες, μετέσχον τῶν ἱερῶν τελετῶν τούτων, ἐνεψυχώθησαν ἠθικῶς, ὠκοδομήθησαν πνευματικῶς καί ἡγιασθήσαν ψυχικῶς καί σωματικῶς.

Ἡ ἐπιστάσις καί ἡ μέριμνα τοῦ Πανιέρου τούτου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί ὅλων τῶν προσκυνημάτων τῆς Ἁγίας Γῆς καί τῶν ἱερῶν τελουμένων ἐν αὐτοῖς ἀνετέθη ὑπὸ τῆς Θείας Προνοίας εἰς τό Τάγμα τῶν Σπουδαίων μοναχῶν, τὴν Ἀδελφότητα τοῦ Ἁγίου Τάφου ὑπὸ τόν Ἐπίσκοπον Ἱεροσολύμων. Ἡ Ἀδελφότης αὕτη ἀνέλαβε νά διαφυλάσῃ καί διακονῇ ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τούς Ἁγίους Τόπους ὡς τούς ἄψευδεῖς

σιωπῶντας μάρτυρας, τὰ σιωπῶντα φυσικά τεκμήρια τῆς ἐπὶ γῆς σωτηριώδους ἐνσάρκου παρουσίας τοῦ Υἱοῦ καὶ Λόγου τοῦ Θεοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Διὰ τὴν φύλαξιν καὶ κράτησιν τούτων διεξήχθησαν πολυχρόνιοι ἀγῶνες, διὰ τὴν κατοχύρωσιν αὐτῶν διὰ φερμανίων, βερατίων καὶ διεθνῶν συνθηκῶν κατεβλήθησαν ὑπέρογκα ποσὰ καὶ διὰ τὴν προστασίαν αὐτῶν ἐνίστε ἐθουσιάσθησαν ἀνθρώπινοι ζωαί.

Ἀφ' ἧς δὲ εὐλογημένης ὥρας ἡ χώρα τῶν Ρώσων ἐδέχθη τό φῶς τοῦ Χριστοῦ, ὁ Πανάγιος Τάφος καὶ ὅλα τὰ ἅγια Προσκυνήματα τῆς Ἀγίας Γῆς, ἀπετέλεσαν πόλον ἔλξεως καὶ πηγὴν ἀντλήσεως δυνάμεως πολυαρίθμων Ρώσων προσκυνητῶν, Πατριαρχῶν, Ἀρχιερέων, Αὐτοκρατόρων, ἱερέων καὶ πολλῶν εὐλαβῶν πιστῶν. Ταῦτα ἔτυχον τῆς ἐνισχύσεως καὶ συμπαραστάσεως τῶν Ρώσων Τσάρων καὶ προσκυνητῶν, ὅσας ταῦτα ἔχρηζον ἀνακαινίσεως ἢ προστασίας ἐκ τῶν ἐπιβουλῶν δυνάμεων ἀλλοτρίων. Ἀμοιβαίως ἀνταποκρινόμενοι οἱ Προκάτοχοι Ἡμῶν ἀείμνηστοι Πατριάρχαι Ἱεροσολύμων, ἰδίᾳ οἱ Παῖσιος, Θεοφάνης καὶ Δοσίθεος, περιώδευσαν τὴν Ρωσίαν, Οὐκρανίαν καὶ Μολδαβίαν καὶ μετέδιδον τὴν χάριν τῶν Προσκυνημάτων τούτων καὶ ἐχειραγῶγουν Ὁρθοδόξως τὸν λαόν αὐτῶν.

Ἡ ἀκολουθηθεῖσα πρᾶξις καὶ τάξις αὕτη τῶν Πατέρων τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας, συνεχίζεται ἄχρι τῆς σήμερον διὰ τῆς ὑπάρξεως Ἱερῶν Μονῶν τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων καὶ Ἱεροῦ Μετοχίου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων εἰς Μόσχαν ἐν ἀμοιβαίῳ σεβασμῷ τῆς ἐκκλησιαστικῆς τάξεως καὶ διὰ τῆς εἰρηνικῆς ταύτης ἐπισκέψεως καὶ τῆς θείας λειτουργίας ἐν τῇ νυκτί ταύτῃ εἰς τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον τοῦ Κυρίου.

Ἐν τῷ Πατριαρχικῷ Συλλειτουργῷ τούτῳ ἔχομεν τὴν ὑψίστην ἔκφρασιν τῆς πλήρους συμφωνίας, κοινωνίας καὶ ὁμολογίας ἡμῶν ἐν τοῖς δόγμασι, τῇ παραδόσει καὶ τῇ πράξει τῆς Ὁρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας. Τοῦτο τό μυστήριον τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου ἀποτελεῖ τὴν τελείαν καὶ ὑψίστην ἡμῶν χαράν καὶ εὐφροσύνην ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ. Τοῦτο ἀποτελεῖ καὶ τὴν βεβαίωσιν καὶ ἐγγύησιν τῆς ἐλπίδος ἡμῶν καὶ προσδοκίας ὅτι κατὰ τὴν ἀψευδῆ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπαγγελίαν θὰ πῶμεν αὐτό καινόν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ Πατρὸς Αὐτοῦ (Ματθ. 26-29).

Ἐν τῷ μυστικῷ ὅθεν καὶ ἀρρήκτῳ συνδέσμῳ τοῦ μυστηρίου τούτου ἃς ἐνισχυθῶμεν, ἵνα συνεχίσωμεν νὰ διαφυλάσσωμεν ὡς κόρην ὀφθαλμοῦ τὴν ἐκ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων παραδοθεῖσαν ἡμῖν Ὁρθόδοξον Χριστιανικὴν παρακαταθήκην, ἵνα ἐπαυξάνωμεν τὴν παραδοθεῖσαν ἡμῖν Ὁρθόδοξον κληρονομίαν δι' ἔργων ἀγαθῶν, διὰ διδαχῆς τῆς Ὁρθοδόξου καὶ ἀμωμήτου ἡμῶν πίστεως εἰς τὰ θεόθεν ἐμπεπιστευμένα Ἡμῖν ποίμνια, δι' ἔργων πνευματικοῦ προσανατολισμοῦ, ἔργων φιλανθρωπίας, ἔργων προστασίας τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς ἀπὸ τῶν αἱματηρῶν πολέμων καὶ τῶν τρομοκρατικῶν ἐπιθέσεων καὶ προστασίας τῆς κτίσεως τοῦ Θεοῦ ἀπὸ τῶν αὐθαιρέτων ἐπεμβάσεων τοῦ ἀνθρώπου, ἔργων φιλανθρωπίας εἰς τοὺς πρόσφυγας, ἀνέργους, ἐνδεεῖς καὶ πεινῶντας, θύματα τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως, συναγωνιζόμενοι οὐχὶ δὲ ἀνταγωνιζόμενοι εἰς ταῦτα μεταξὺ ἡμῶν «κατανοοῦντες ἀλλήλους εἰς παροξυσμόν ἀγάπης καὶ καλῶν ἔργων» (Ἐβρ. 10,24), εἰς τελείαν ἐκπλήρωσιν τοῦ θελήματος Αὐτοῦ, εἰς διακονίαν ἀλλήλων ἐν τῇ ζωῇ τοῦ λευτίου τῆς ταπεινώσεως τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου πρὸς σωτηρίαν ψυχῶν, «ὅπως ἴδωσι τὰ καλά ἡμῶν ἔργα καὶ δοξάσωσι τὸν Πατέρα ἡμῶν τὸν ἐν τοῖς οὐρανοῖς» (Ματθ. 5,16), πρὸς ἔπαινον τοῦ γένους τῶν Ὁρθοδόξων καὶ δόξαν τοῦ ὑπερευλογημένου ὀνόματος τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀμήν”.

[httpv://youtu.be/IGtWws917A8](http://youtu.be/IGtWws917A8)
ngg_shortcode_0_placeholder